

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6300

гр. София, 20.12.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
закрито заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **3406** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 АПК.

С постъпило на 21.11.2012 г. искане процесуалните представители на директора на Агенция Митници молят съда да измени решение № 5694/ 29.10.2012 г. по адм. дело № 3406/ 2012 чрез произнасяне по направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В становище от 17.12.2012 г. пълномощникът на П. Н. сочи, че субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 78, а. 5 ГПК създава възможност, но не задължава съда да присъди по – нисък размер на разноските в тази им част, както и че понятието „нормативно определен размер” по отношение на разноските за адвокатски хонорар не съществува, такъв е само минималният – арг. чл. 3б, ал. 2 ЗАдв.

Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, приложим съобразно преpraщащото правило на чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането за изменението му в частта за разноските е предявено на 21.11.2012 г., преди да е изтекъл срокът по чл. 248, ал. 1 от ГПК и е допустимо.

Съдът разполага с правомощието да измени постановеното решение в частта му за разноските, но само когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди. В процесуалната доктрина е възприето разбирането, че произнасянето относно отговорността за разноски може да бъде изменено не само при явни фактически грешки, но и поради грешки във фактическите констатации и правните изводи на съда, въз основа на които той е изградил произнасянето си.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предписва, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да

присъди по – нисък размер на разноските в тази им част, но не по – малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 ЗАдв. Граматическото тълкуване на нормата /употребата на глагола „може“/ показва, че съдът е властен да прецени дали да присъди по – нисък размер на разноските в тази им част.

Размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента и следва да е справедлив, обоснован и не по - нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа. Това означава, че регламентиран е само минималният размер на адвокатските възнаграждения. Определянето на размера на адвокатското възнаграждение е обусловено от договора, сключен между Н. и адв. С., фактическата и правна сложност на спора и процесуалната активност на пълномощника на жалбоподателя. Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения е приета въз основа на законова делегация, регламентираща правото на органите на адвокатурата за определят минималните размери на адвокатските възнаграждения. Дори да се приеме, че законова делегация същите да определят размер на възнагражденията в хипотезите на чл. 78, ал. 5 ГПК няма, респ. че правилото на § 2 ДР на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения не следва да се прилага, заплатеното от Н. възнаграждение по договора за правна защита и съдействие, сключен с адв. С. на 14.02.2012 г. от 500 лв е обосновано и съответства на критериите на справедливостта.

Ръководен от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на директора на Агенция Митници за изменение на решение № 5694/ 29.10.2012 г. по адм. дело № 3406/ 2012 г. в частта за разноските. Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: